

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl JUDr. Petrou Flídovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobců: **a) BONTONFILM a.s.**, IČO 26737493
 sídlem Na Poříčí 1047/26, 110 00 Praha 1
 b) Filmexport Home Video s.r.o., IČO 49689193
 sídlem Na Moráni 1957/5, 128 00 Praha 2
 oba zastoupeni advokátem JUDr. Janem Křivánkem
 sídlem Pernerova 294/13, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **P.D.**, narozený dne XXXX
 posledně bytem XXXX, neznámého pobytu
 zastoupený opatrovníkem Mgr. Václavem Kotkem, advokátem
 sídlem třída Kpt. Jaroše 1929/10, 602 00 Brno

o 162.460 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba žalobce a), aby mu žalovaný zaplatil částku 38.541 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení od 31. 5. 2013 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žaloba žalobce b), aby mu žalovaný zaplatil částku 123.919 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení od 31. 5. 2013 do zaplacení a 8,05 % úrok z prodlení z částky 15.576 Kč od 31. 5. 2013 do zaplacení, se zamítá.
- III. Ve vztahu mezi žalobcem a) a žalovaným nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

- IV. Ve vztahu mezi žalobcem b) a žalovaným nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalobce a) bude povinen zaplatit České republice – Krajskému soudu v Brně na nákladech řízení státu vzniklých s vyplacením odměny ustanoveného opatrovníka 23,7 % těchto nákladů, jak budou vyčísleny v samostatném usnesení, a to do 15 dnů od jeho právní moci.
- VI. Žalobce b) bude povinen zaplatit České republice – Krajskému soudu v Brně na nákladech řízení státu vzniklých s vyplacením odměny ustanoveného opatrovníka 76,3 % těchto nákladů, jak budou vyčísleny v samostatném usnesení, a to do 15 dnů od jeho právní moci.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 31. 5. 2015 domáhali po žalovaném, aby žalobci a) zaplatil částku 583.212 Kč a žalobci b) částku 1.821.711 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení od 31. 5. 2013 do zaplacení. V žalobě tvrdili, že žalovaný byl pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Brno – venkov ze dne 5. 4. 2013 sp. zn. 2 T 28/2013, který nabyl právní moci 31. 5. 2013 za přečin porušení autorského práva souvisejícího s právem autorským a právem k databázi podle § 270 odst. 1 trestního zákona. Byl uznán vinným, že neoprávněně uložil na server www.youtube.com pod přihlašovací jménem „filmgoria“ filmová díla, jejichž zpřístupnění bylo v rozporu s ustanovením § 80 zákona č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (dále jen autorského zákona). Neoprávněně zasáhl do majetkových práv výrobců zvukově obrazových záznamů, když takto zpřístupnil 2 filmová díla, k nimž práva výrobce zvukově obrazového záznamu vykonává společnost BONTONFILM a.s. a 10 filmových děl, k nimž práva výrobce náleží společnosti Filmexport Home Video s.r.o. a způsobil jim škodu v přesně nezjištěné výši. Žalobce a) i žalobce b) byli odkázáni se svými nároky na řízení ve věcech občanskoprávním. V průběhu řízení žalobce a) tvrdil, že byl v době od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013 držitelem výhradního oprávnění (licence) k užití filmu Ovoce stromů rajských jíme na území ČR a SR a nevýhradního oprávnění (licence) k šíření filmu formou předplatitelské a transakční videoslužby na vyžádání. V rámci této licence žalobce nabyl výhradní oprávnění k rozmnožování filmu, oprávnění pořídit nebo nechat si pořídit rozmnoženiny v dohodnutém formátu a množství, na dohodnutém typu videonosiče a k jejich rozšiřování formou prodeje, pronájmu a půjčování sám nebo prostřednictvím třetích osob. Žalovaný zasáhl neoprávněným způsobem do výlučných práv na rozmnožování, neboť bez souhlasu držitele práva zhotovil rozmnoženinu díla. Ušlý zisk za pořízení této rozmnoženiny žalobce a) vyčíslil obvyklou tržní cenou. Aby žalovaný mohl dílo zpřístupnit prostřednictvím internetu, musel by získat licenci k takovému užití a legálním způsobem nabýt materiální předlohu díla, kterou může být i DVD zakoupené od držitele práva. Ke dni 18. 1. 2012 bylo zjištěno, že počet zhlédnutí filmu Ovoce stromů rajských jíme, dosáhl počtu 17.063 zhlédnutí. Žalobce a) nepožaduje skutečně ušlý zisk, ale domáhá se v souladu s ustanovením § 40 odst. 4 autorského zákona náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání licence k předmětnému užití díla. V daném případě žalobce poskytoval v době nejbližší neoprávněnému užití díla sublicenci k užití v rámci předplatitelské VOD služby, za niž žalobci náleží 75 % z výše inkasované odměny, která není nižší než 3 Kč za každé zhlédnutí, tedy částka 2,25 Kč x 17.063 zhlédnutí, celkem tedy částku 38.391,75 Kč se započtením běžné prodejní ceny DVD nosiče ve výši 149 Kč se jedná o částku 38.541 Kč. Žalobce b) tvrdil, že byl na základě smlouvy uzavřené s Národním filmovým archivem z 30. 9. 2008 o využívání českých archivních audiovizuálních děl při výrobě a šíření audiovizuálních nosičů a jejich dodatků a smlouvy s nositeli autorských práv po původních autorech zastoupených DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agenturou, o.s. z 10. 12. 2010 o poskytnutí licence k užití audiovizuálních děl oprávněně k užití filmu Bílá nemoc, Bláznova kronika, Dáblova past, Daleká cesta, Ikarie XB1,

Krakatit, Limonádový Joe aneb Koňská opera, Pyšná princezna a Vyšší princip jejich šířením na videonosičích (DVD) na území České republiky a Slovenské republiky. Žalovaný svým jednáním neoprávněně zasáhl do výlučných práv na užití a to do práva na rozmnožování a do práva na sdělování veřejnosti. Ušlý zisk spojený s porušením práva na rozmnožování vyčíslil žalobce b) obvyklou tržní cenou trvalých rozmnoženin výše uvedených filmů ve výši 1.102 Kč. V podání ze dne 8. 9. 2017 žalobce uvedl, že se bude domáhat v důsledku protiprávního jednání žalovaného skutečně ušlého zisku. V podání ze dne 2. 7. 2018 upřesnil svá tvrzení tak, že není z technických důvodů schopen tvrzení o podílu tržeb prokázat. Poukázal však na to, že zákon na výjimečné případy pamatuje v ustanovení § 136 o.s.ř. Ze smluv, které však má k dispozici vyplývá, že podíl poskytovatele licence za 1 zhlédnutí díla nemůže být nižší než 10 Kč. Žalobci dále tvrdili, že svůj nárok v trestním řízení uplatnili řádně jako poškození a podali žalobu u soudu včas, neboť došlo ke stavění promlčecí doby až do 31. 5. 2013 a tato začala běžet znovu nejdříve dne 1. 6. 2013 a běžela do 1. 6. 2015.

2. Žalovaný se vyjádřil prostřednictvím opatrovníka k žalobě tak, že nároku na vydání bezdůvodného obohacení se může namísto autora domáhat osoba, která smluvně nabyla výhradní oprávnění k výkonu práva dílo užít nebo které je výkon tohoto oprávnění svěřen zákonem. Podstatou tohoto oprávnění je možnost výhradního licenčního nabyvatele domáhat se nezávisle na autorovi vlastním jménem vůči třetím osobám svého výhradního oprávnění, přičemž autorovi toto právo nepřísluší. Pokud je na dané dílo poskytnuta pouze nevýhradní licence, pak náleží právo domáhat se náhrady škody a vydání bezdůvodného obohacení pouze originárnímu držiteli majetkových práv. Sám žalobce a) přiznává, že mu byla poskytnuta výhradní licence k užití filmu „Ovoce stromů rajských jíme“ pouze šířením na videonosičích (DVD) na území České republiky, což v sobě zahrnuje i oprávnění k pořízení rozmnoženiny v dohodnutém formátu a množství, na dohodnutém typu videonosiče, jakýmkoliv způsobem či postupem včetně digitalizace a k jejich rozšiřování formou prodeje, pronájmu a půjčování. Žalobce a) sice tvrdí, že žalovaný pořídil rozmnoženinu díla na videonosiči DVD, avšak k těmto tvrzením nepředložil žádný důkaz. Na druhou stranu žalobce a) ani netvrdí, že by žalovaný takovou rozmnoženinu rozšiřoval na území České republiky prodejem, pronájmem nebo půjčováním. Z tvrzení žalobce a) a z jím předložených důkazů vyplývá, že tak žalovaný nečinil a nemohl tedy zasáhnout do výhradního licenčního oprávnění žalobce a) šířit předmětné dílo na videonosičích DVD na území České republiky. Pokud žalovaný umístil bez svolení držitelů práv rozmnoženinu předmětného díla na internetový server www.youtube.com a tuto rozmnoženinu pak prostřednictvím této služby sděloval veřejnosti, nejednalo se o rozmnoženinu na videonosiči DVD a nebyl to tedy žalovaný, kdo předmětné dílo sděloval veřejnosti, neboť není vlastníkem ani provozovatelem výše uvedeného serveru. I v případě, že by uložení rozmnoženiny na počítačový server, přístupný veřejnou počítačovou sítí bylo šířením díla prostřednictvím internetu, nelze zároveň dospět k závěru, že žalobce a) je aktivně věcně legitimován k uplatňování nároku z porušení autorského práva a práv souvisejících s právem autorským, neboť na dané užití díla – šíření díla prostřednictvím počítačové sítě – internetu – neměl výhradní licenční oprávnění. Žalobce a) měl pouze nevýhradní licenci k šíření předmětného díla prostřednictvím VOD služeb, což je jedna z forem šíření díla prostřednictvím internetu. Aktivně věcně legitimován by mohl být pouze originární držitel majetkových práv. Navíc žalobce a) přiznává, že v době, kdy žalovaný měl porušovat autorská práva k předmětnému dílu, jeho šířením prostřednictvím internetu, sám předmětné dílo tímto způsobem vůbec nešířil. Stejná obrana žalovaného se týká i nároků uplatněných žalobcem b). Tento měl licenci k užití předmětných děl a to jejich šířením na videonosičích DVD na území České republiky a Slovenské republiky, včetně výhradního oprávnění k pořízení rozmnoženiny v dohodnutém formátu a množství, na dohodnutém typu videonosiče (DVD), jakýmkoliv způsobem či postupem včetně digitalizace a k jejich rozšiřování formou prodeje, pronájmu a půjčování. Neměl však výhradní licenci k užití předmětných děl jejich šířením prostřednictvím internetu. Žalovaný poukázal také na to, že uplynula doba ochrany majetkových práv u předmětných filmových děl, vznesl námitku promlčení uplatněného nároku

a také poukázal na to, že adhezní nárok v trestním řízení uplatnila svým vlastním jménem Česká protipirátská unie. Z dokladů, které jsou založeny v trestním spise, jednoznačně vyplývá, že žalobci a) a b) neudělili České protipirátské unii plnou moc k jejich zastupování jako poškozených v trestním řízení. Navrhl ze všech těchto důvodů zamítnutí žaloby.

3. Dle ustanovení § 40 odst. 1 věta první autorského zákona, autor, do jeho práv bylo neoprávněně zasazeno nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, může se domáhat například určení svého autorství, zákazu ohrožení svého práva, odstranění následků zásahu do práva, poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu. Podle odst. 4 téhož ustanovení, právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem.
4. Dle ustanovení § 41 autorského zákona, udělí-li autor jiné osobě výhradní oprávnění k výkonu práva dílo užít, nebo je-li této osobě toto oprávnění nebo výkon majetkových práv k dílu svěřen ze zákona, má právo domáhat se nároku podle § 40 odst. 1 písm. b) až d) a odst. 3 a 4 pouze osoba, jejíž takto smluvně nebo zákonem nabyté výhradní oprávnění bylo ohroženo nebo porušeno; právo autora domáhat se ostatních nároků, jakož i v této souvislosti nároku podle § 40 odst. 3 zůstává nedotčeno.
5. Dle ustanovení § 50 odst. 4 autorského zákona, nestanoví-li smlouva jinak, licence k rozmnožování díla zahrnuje oprávnění k pořízení rozmnoženin přímých i nepřímých, trvalých i dočasných, vcelku nebo zčásti, jakýmkoliv prostředky a v jakékoliv formě, a pokud jde o rozmnoženiny v elektronické formě, jak ve spojení on-line, tak off-line. Nestanoví-li smlouva jinak, licence k rozmnožování díla zahrnuje i licenci k rozšiřování takto zhotovených rozmnoženin.
6. Žalobce a) svá tvrzení o tom, že byl držitelem výhradního oprávnění k užití předmětného filmu „Ovoce stromů rajských jíme“, prokazoval licenční smlouvou uzavřenou dne 20. 12. 2010 mezi žalobcem a) a Státním fondem České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie, dodatkem č. 2 k této licenční smlouvě a prohlášením zástupce poskytovatele licence, společnosti Ateliéry Bonton Zlín a.s.
7. Z licenční smlouvy ze dne 20. 12. 2010 soud zjistil, že Státní fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie (dále jen „fond“) je považován za výrobce zvukově obrazového záznamu audiovizuálních děl vyrobených a zveřejněných v době od 1. 1. 1965 do 31. 12. 1991 v ČR a vykonává k nim autorská práva, s tím, že seznam jednotlivých titulů filmů je předmětem přílohy této smlouvy, která tvoří její nedílnou součást. Touto smlouvou poskytl fond Bontonfilmu a.s. výhradní oprávnění (licenci) k užití filmů a to šířením filmů na videonosičích na území ČR a SR na licenční dobu od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 s možností prodloužení do 31. 12. 2013 způsobem stanoveným v této smlouvě s tím, že videonosiči se pro účely této smlouvy rozumí DVD. Bontonfilm a.s. touto smlouvou nabyt výhradní oprávnění k rozmnožování filmů, to je oprávnění pořídit nebo nechat si pořídit rozmnoženiny v dohodnutém formátu a množství, na dohodnutém typu videonosiče, jakýmkoliv způsobem či postupem včetně digitalizace, a k jejich rozšiřování formou prodeje, pronájmu a půjčování, a to vše sám nebo prostřednictvím třetích osob. Bontonfilm nebyl oprávněn poskytovat získaná oprávnění třetím osobám, tedy udělovat třetím osobám sublicence. Z článku 3 této smlouvy dále vyplývá, že žalobce a) byl nositelem výlučného práva k šíření filmů v rozsahu práv home videonosiče, to je k přímému šíření pro osobní potřebu ve videopůjčovnách, v prodejní síti maloobchodních prodejen, prostřednictvím novinových stánků, benzínových stanic atp. s výjimkou šíření videonosičů formou příbalů ke spotřebnímu zboží, tak, že touto smlouvou poskytl fond žalobci a) výhradní oprávnění k šíření filmů na videonosičích a nevýhradní oprávnění (licenci) k šíření filmů formou předplatitelské videoslužby na vyžádání na území ČR a SR na licenční dobu od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 s možností prodloužení do 31. 12. 2013.

8. Žalobce a) v řízení netvrdil, že by žalovaný rozšiřoval rozmnoženiny filmu „Ovoce stromů rajských jíme“ na videonosičích (DVD) na území České a Slovenské republiky. Žalovaný taktéž nebyl podle trestního příkazu shledán vinným, že by pořizoval rozmnoženiny filmu na DVD. Z trestního příkazu vydaného Okresním soudem Brno-venkov ze dne 5. 4. 2013, č. j. 2 T 28/2013 soud zjistil, že žalovaný byl shledán vinným za to, že předmětný film neoprávněně uložil na server www.youtube.com pod přihlašovací jménem „filmgoria“ a tímto zpřístupněním neoprávněně zasáhl do majetkových práv výrobců zvukově obrazových záznamů.
9. Z provedeného dokazování, zejména smlouvy ze dne 20. 10. 2010, vzal soud za prokázané, že žalobce nedisponoval výhradním oprávněním k užití předmětného filmového díla, jeho šířením prostřednictvím internetu. Po podřazení zjištěného skutkového stavu pod výše uvedená zákonná ustanovení dospěl k závěru, že žalobce a) není ani aktivně věcně legitimován, aby namísto držitele majetkových práv, v daném případě Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie uplatňoval majetková práva spojená s neoprávněným zpřístupňováním díla prostřednictvím serveru www.youtube.com. Oprávnění domáhat se vlastním jménem majetkových práv v žalobě specifikovaných by žalobci a) příslušelo pouze v případě, že by žalovaný šířil předmětné dílo prostřednictvím videonosičů (DVD) na území České republiky. Ustanovení § 41 autorského zákona zakotvuje právo osoby disponující výhradním oprávněním domáhat se nároků podle § 40 odst. 1 písm. b) až d) a odst. 3 a 4, jejíž takto smluvně nebo zákonem nabyté výhradní oprávnění bylo ohroženo nebo porušeno. Ze znění smlouvy o výhradní licenci, zejména článku 1 a článku 3 je však zřejmé, že výhradní oprávnění se vztahovalo k užití filmu šířením na videonosičích na území České a Slovenské republiky s tím, že videonosiči se pro účely této smlouvy rozumí DVD. I vzhledem k tomu, že šíření díla formou předplatitelské videoslužby na vyžádání bylo upraveno až dodatkem č. 2 k této licenční smlouvě a že žalobce a) disponoval pouze nevýhradním oprávněním k tomuto šíření s účinností od 16. 3. 2012, byla žaloba nedůvodná, neboť nebylo ani tvrzeno, že by žalovaný hmotný videonosič – DVD na území České republiky šířil.
10. Z výše uvedených důvodů tedy byla žaloba žalobce a) na zaplacení částky 38.391 Kč jako nedůvodná zamítnuta včetně nároku na zaplacení částky 149 Kč, představující podle žalobce neoprávněný zásah do práv na rozmnožování spočívající ve vzniku škody na ušlém zisku, s tím že žalobce by si musel jednu rozmnoženinu díla zakoupit, aby s ní mohl nakládat. Vzhledem k tomu, že nebyla shledána důvodnou žaloba ve vztahu k šíření díla, nebyla přiznána žalobci a) ani částka spojená se zakoupením jednoho videonosiče.
11. Soud dále z provedeného dokazování ve vztahu k nároku žalobce b) vycházel zejména z předložených licenčních smluv. Ze smlouvy uzavřené mezi Národním filmovým archivem a Filmexport Home Video s.r.o. ze dne 30. 9. 2008 o využívání českých archivních audiovizuálních děl při výrobě a šíření audiovizuálních nosičů a přílohy č. 1 k této smlouvě včetně dodatku č. 7 zjistil a vzal za prokázané, že na základě této smlouvy disponoval žalobce b) souhlasem k využití audiovizuálních děl za účelem výroby a užití audiovizuálních nosičů na území České republiky a Slovenské republiky pronájmem v půjčovnách či rozšiřováním přímým prodejem koncovému spotřebiteli. Předmětem této smlouvy nebylo udělení souhlasu s užitím audiovizuálního díla sdělováním veřejnosti. Z dodatku k této smlouvě bylo prokázano, že tento souhlas se vztahoval k dílům Bílá nemoc, Bláznova kronika, Ďáblova past, Daleká cesta, Krakatit, Limonádový Joe aneb Koňská opera, Pyšná princezna a Vyšší princip. Ze smlouvy uzavřené mezi nositeli autorských práv po původních autorech uvedených v příloze č. 1 této smlouvy zastoupených DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agenturou, o.s. a Filmexport Home Video s.r.o. a DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, o.s. ze dne 10. 12. 2010, soud zjistil, že žalobci b) byla poskytnuta výhradní licence k užívání děl těmito způsoby užití: a) oprávnění k přepsání audiovizuálního díla za účelem rozmnožování na nosičích zvukově obrazového záznamu (zejména videokazety, DVD, blue-ray DISC), b) oprávnění k rozmnožování děl na nosičích zvukově obrazového záznamu, c) oprávnění k rozšiřování oprávněně zhotovených rozmnoženin

dle písmene b), d) oprávnění vyrobit u části nákladu rozmnoženin zhotovených dle písmene b) cizojazyčné titulky, nikoliv tzv. dabing. V článku 6 týkající se zvláštních ujednání, smlouva zakotvuje, že žalobce b) se zavázal učinit veškerá technická a jiná opatření, která by zamezila zneužití audiovizuálního díla formou neoprávněného užití, zejména formou rozmnožování a rozšiřování. Z přílohy č. 1 ke smlouvě o využívání českých archivních audiovizuálních děl uzavřené dne 30. 9. 2008 soud zjistil, že mezi těmito českými filmy jsou i ty, které jsou předmětem řízení.

12. Na základě výše uvedených listinných důkazů soud dospěl ke stejnému závěru jako u žalobce a), neboť lze shodně konstatovat, že mezi způsoby užití děl vyplývající z licenční smlouvy ze dne 10. 12. 2010 patřilo pouze oprávnění k rozmnožování audiovizuálních děl na nosičích zvukově obrazového záznamu a oprávnění k rozšiřování těchto rozmnoženin. Žalobce b) byl pověřen činěním technických a jiných opatření, nikoliv vymáháním majetkových práv. Nelze tedy na základě výše uvedeného dospět k tomu, že by žalobce b) na základě smluvního ujednání disponoval oprávněním k výkonu majetkových práv ve vztahu k tvrzenému protiprávnímu jednání žalovaného. Pokud žalobce b) uplatňoval i nárok na zaplacení částek spojených s pořízením jedné oprávněné rozmnoženiny díla na DVD, tak lze k tomu uvést, že takový nosič nebyl žalovaným rozšiřován formou prodeje, pronájmu či půjčování a i z tohoto důvodu byla žaloba jako celek zamítnuta vůči žalobci b) celkem pro částku 123.919 Kč s příslušenstvím.
13. S ohledem na závěr o nedostatku aktivní věcné legitimace se soud dalšími námitkami žalovaného nezabýval. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a) a žalobcem b) a žalovaným bylo rozhodováno v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. Vzhledem k tomu, že úspěšnému žalovanému v řízení náklady nevznikly, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku III. a IV. tohoto rozsudku.
14. Ve výrocích V. a VI. bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 148 odstavec 1 o.s.ř. podle poměru neúspěchu žalobců v řízení o povinnosti žalobce a) zaplatit České republice – Krajskému soudu v Brně na nákladech řízení vzniklých s vyplacením odměny ustanoveného opatrovníka 23,7 % těchto nákladů a ve výroku VI. uložil žalobci b), aby zaplatil 76,3 % takto vzniklých nákladů. Tyto náklady budou stanoveny samostatným usnesením poté, co bude pravomocně přiznána odměna ustanovenému opatrovníkovi.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím soudu I. stupně.

Brno 26. června 2019

JUDr. Petra Flídrová v. r.
samosoudkyně